ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Θ' - ΑΡ. 9-21

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΓΛΩΣΣΗΣ — 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ — ΤΟΜΟΣ ΔΡΧ. 15

ΤΡΙΤΗ
21
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1933
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.14' — Δύσις 5.08'
† Τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου (ἀργία)
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. Μεγ. 21.2, ἐλαχ. 9.6. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς. Θάλασσα ὀλίγον τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 766.4

ΑΙ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑΙ ΖΥΜΩΣΕΙΣ

"Οταν, πρό τινων ἡμερῶν, ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς εἶδε τὸ φῶς μία πληροφορία περὶ κινήσεως διαβαλκανικῆς διὰ μίαν τετραμερῆ συμφωνίαν — Ἑλλάδος, Τουρκίας, Ρουμανίας καὶ Νοτιοσλαυΐας — ἡ ἀκρίβεια τῶν πληροφοριῶν ἐκείνων ἠμφισβητήθη, μετά τινος εἰρωνείας μάλιστα, ἐκ μέρους ὡρισμένων ἀντιπολιτευομένων ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ συνηθίσουν εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι, τοῦ κ. Βενιζέλου μὴ κυβερνῶντος, εἶνε δυνατὸν νὰ σημειοῦνται ζυμώσεις δημιουργικαὶ καὶ εἰς τὴν Βαλκανικήν. Χθὲς, ἐν τούτοις, εἰς πρωϊνὴν βενιζελικὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύετο τηλεγράφημα τοῦ εἰς τὸ Βελιγράδιον ἀπεσταλμένου της, διαβιβάζοντος τὴν πληροφορίαν, ὅτι ὁ Τεβφὶκ Ρουσδῆ Βέης, μεταβαίνων κατὰ τὰ τέλη τοῦ φθίνοντος μηνὸς εἰς τὴν νοτιοσλαυϊκὴν πρωτεύουσαν, διὰ νὰ ὑπογράψῃ τὸ ἐν Γενεύῃ μονογραφηθὲν Τουρκογιουγκοσλαυϊκὸν Σύμφωνον, θὰ διεξαγάγῃ ἐκεῖ συνομιλίας «τελικὰς» «περὶ κοινῆς ἐμφανίσεως τῶν τεσσάρων κρατῶν, Ρουμανίας, Τουρκίας, Νοτιοσλαυΐας καὶ Ἑλλάδος, εἰς τὸ ἔργον τῆς παγιώσεως τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Βαλκανικήν». Καὶ προσετίθετο ἡ λεπτομέρεια, ὅτι ὁ Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέης θὰ μεταβῇ εἰς Βελιγράδιον, ἀφοῦ προηγουμένως διέλθῃ ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Νομίζομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡ πρόωρος συζήτησις ἐπὶ διπλωματικῶν ἐπικειμένων κινήσεων δύναται συνήθως νὰ παραβλάψῃ αὐτάς. Ἀλλ' εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν πρόκειται περὶ κινήσεων παρασκηνιακῶν τῆς προπολεμικῆς διπλωματικῆς σχολῆς, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐστρέφοντο ἀναποφεύκτως ἐναντίον οἱουδήποτε ἄλλου. Ἡ συζήτησις περὶ μιᾶς Τετραμεροῦς Βαλκανικῆς συμφωνίας ἀποβλέπει εἰς τὴν κατοχύρωσιν τοῦ κοινοῦ Βαλκανικοῦ συμφέροντος τῆς εἰρήνης καὶ δὲν παρίσταται καμμία ἀνάγκη νὰ τηρῆται ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ. Ἐὰν δὲ γίνεται λόγος περὶ συμφωνίας τετραμεροῦς μόνον, ἐνῷ τὰ Βαλκανικὰ κράτη, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ κανονίζουν ἐξ ἑαυτῶν τὴν ἐξωτερικήν των πολιτικὴν εἶνε πέντε, τοῦτο οὐδόλως σημαίνει, ὅτι ἡ Βουλγαρία ἐγκαταλείπεται ἔξω τῆς συμφωνίας αὐτῆς ὡς ἀνεπιθύμητος. Ὅλως τοὐναντίον, πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἐγένοντο προτάσεις προσχωρήσεως εἰς τὸ ἑλληνοτουρκικὸν Σύμφωνον τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας, ὅταν, ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφήν του, μετέβη εἰς τὴν Σόφιαν, ὅπου ἀνενέωθη τὸ Τουρκοβουλγαρικόν. Πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἐγένοντο ἐπίσης νύξεις συνεργασίας στενωτέρας καὶ ἐν Βελιγραδίῳ καὶ ἐκ μέρους τῆς Ρουμανίας καὶ εἰς τὸ Εὐξεινογράδ. Ἐὰν ἡ Βουλγαρία ἐδείχθη ἕως τώρα ἐφεκτικὴ διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους ἡ ἰδία ἔκρινεν ἰσχυροὺς, τοῦτο δὲν σημαίνει, ὅτι ἡ συζήτησις ἐκλείσθη. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Σόφιας ἀπόκειται νὰ καταστήσῃ, ἂν θέλῃ, τὸ ὑπὸ συζήτησιν Διαβαλκανικὸν Σύμφωνον Πενταμερὲς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἢ νὰ τὸ ὁλοκληρώσῃ βραδύτερον διὰ τῆς προσχωρήσεώς της.

Μία τετραμερὴς Βαλκανικὴ συμφωνία εἶνε, ἄλλωστε, ἡ φυσικὴ ἀνάπτυξις τῆς ἐντονωτάτης ἐσχάτως βαλκανικῆς διπλωματικῆς κινήσεως. Τὸ Ἑλληνοτουρκικὸν εὐρύτατον Σύμφωνον εἶχεν ὡς ἐπακόλουθον φυσικὸν τὰς συζητήσεις τῆς Σινάϊας· ἐξ αὐτῶν προέκυψε τὸ ταξείδιον τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου τῆς Νοτιοσλαυΐας ἐκ Σινάϊας εἰς τὴν Βάρναν, τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Κέρκυραν· μετὰ τοῦτο καὶ ἐν στενῇ ἀλληλουχίᾳ ἐπηκολούθησεν ἡ περιοδεία τοῦ κ. Τιτουλέσκου ἀνὰ τὴν Σόφιαν, τὴν Ἄγκυραν, τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ Βελιγράδιον· καὶ ἀμέσως μετὰ τοῦτο ἐπῆλθεν ἡ ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως συνάντησις τῶν βασιλέων Καρόλου καὶ Βόριδος. Ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν ἀλληλοδιαδόχων γεγονότων ὡρίμασε προφανῶς ἡ ἰδέα μιᾶς γενικωτέρας Βαλκανικῆς συμφωνίας, ἡ ὁποία, ἐφ' ὅσον δὲν καθίσταται δυνατὸν νὰ εἶνε ἀμέσως Πενταμερὴς, θὰ εἶνε κατ' ἀνάγκην Τετραμερὴς — προσωρινῶς, πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν.

Εἶνε περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν τὴν σημασίαν μιᾶς τοιαύτης συμφωνίας διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Βαλκανικῆς. Εἰς τὴν Εὐρώπην σήμερον πυκνοῦνται ὁλοὲν οἱ κίνδυνοι νέων συρράξεων. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν φθίνει καθημερινῶς. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς Ἰαπωνίας, μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς Γερμανίας, ἡ Ἰταλία σκέπτεται ἤδη ν' ἀποχωρήσῃ καὶ αὐτὴ, ὁπότε ὁ θεσμὸς τῆς Γενεύης θὰ ὑφίστατο πλῆγμα θανάσιμον κυριολεκτικῶς. Τὰ Βαλκανικὰ κράτη, φρονίμως ποιοῦντα, καταβάλλουν κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ μίαν ὁμαδικὴν προάσπισιν τῆς ἰδικῆς των ἡσυχίας. Ἡ ἀλληλέγγυος ὑποχρέωσίς των διὰ τὴν διατήρησιν τῶν συνθηκῶν, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐδαφικῆς των ἀκεραιότητος, διὰ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης εἶνε ἐνέργεια συνετὴ καὶ σώτειρα. Ἐν Βαλκανικὸν Σύμφωνον Πεντσμερὲς θὰ ἦτο τὸ ἐπίσημον, τρόπον τινὰ, ἐγγυητικὸν ὅλων τούτων. Ἀλλὰ καὶ ἐν Τετραμερὲς Βαλκανικὸν δὲν θὰ εἶχεν ὀλιγωτέραν πρακτικὴν ἀποτελεσματικότητα. Καὶ, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ τῆς παλαιᾶς, προπολεμικῆς διπλωματίας, ἡ ὁποία πάντοτε ἔκρυπτεν αἰχμὰς ἐναντίον ἄλλων, φρονοῦμεν, ὅτι τὸ νὰ γίνεται δημοσία λόγος περὶ τοιούτων Συμφώνων ὄχι μόνον δὲν ζημιώνει τὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης, ἀλλά, τοὐναντίον, τὴν ἐξυπηρετεῖ, διότι διὰ τῆς δημοσίας αὐτῆς συζητήσεως καλλιεργεῖται ἡ ἰδέα τῆς ἑνώσεως πρὸς παγίωσιν τῆς ἠρεμίας καὶ τῆς εἰρήνης.

'Η συνάντησις δύο ἀντιθέτων κόσμων

Ποῖα τὰ αἴτια τῆς ἐπαναλήψεως τῶν διπλωματικῶν σχέσεων Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Σοβιὲτ

"Οταν ὁμιλῇ τὸ συμφέρον

Τὸ μέγα γεγονὸς συνετελέσθη. Οἱ δύο ἀντίποδες συνηντήθησαν. Ἡ Ἀμερικὴ μετὰ τῆς Ρωσσίας τῶν Σοβιέτ. Ἡ μία εἶνε ἡ χώρα ποὺ μὲ τὰ μέτρα τοῦ προέδρου Ροῦζβελτ ἐνσαρκώνει τὸ σύμβολον τῆς δυνάμεως τῆς κεφαλαιοκρατικῆς, ἐνῷ, ἡ ἄλλη, ἡ χώρα τοῦ δικτάτορος Στάλιν, εἶνε ἡ χώρα ποὺ ἔχει καταργήσει τὸν κεφαλαιοκράτην. Ἤδη, διὰ τῆς συνεννοήσεως τοῦ προέδρου Ροῦζβελτ μὲ τὸν πρόεδρον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, κατεφάνη ὅτι εἰς τὴν Οὐασιγκτῶνα κρατοῦν ἄλλαι σκέψεις καὶ ὅτι παρῆλθεν ἡ ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔστω καὶ μία ἁπλῆ ἐκδήλωσις παρομοίας τάσεως, θὰ ἐπέφερεν ἀναστάτωσιν τῆς κοινῆς γνώμης, ὅπως συνέβη μὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ συναγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν, λόγῳ τῆς ἐντεταμένης ψιτοπαραγωγῆς καὶ τοῦ ρωσικοῦ «ντάμπινγκ», ποὺ ἠνάγκασε τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας νὰ λάβουν τελωνειακὰ μέτρα. Τὸ ρωσσικὸν κυβερνητικὸν ὄργανον, ἡ «Ἰσβέστια», εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ἐπιστολῶν μεταξὺ τῶν δύο προέδρων, ἐξέφρασε τὴν ἰδιαιτέραν του ἱκανοποίησιν, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἐπέδειξε συγκινητικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰς οἰκονομικὰς προσπαθείας τῆς Ρωσσίας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἐτονίσθη ὅτι καμμία χώρα δὲν ἐπρόσεξε τόσον τὴν Ρωσσίαν, ὅσον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, τῶν ὁποίων τὸ ἐνδιαφέρον κατεδείχθη διὰ τῆς μεγάλης κυκλοφορίας τῆς σοβιετικῆς φιλολογίας εἰς τὸν νέον κόσμον, ὡς καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς μεγάλου ἀριθμοῦ περιηγητῶν, διανοουμένων, μηχανικῶν καὶ δημοσιογράφων, ὡς καὶ πολιτικῶν ἀκόμη προσώπων εἰς τὰ Σοβιέτ. Σήμερον ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῆς πλήρους μεταβολῆς τῶν σχέσεων μὲ τὴν Γερμανίαν.

Ἡ εἰσαγωγὴ πετρελαίου εἰς τὴν Γερμανίαν, κατὰ τοὺς πρώτους ἐννέα μῆνας ἐμειώθη κάτω τοῦ ἡμίσεος ἐν σχέσει μὲ τὸ ἀντίστοιχον ἐννεάμηνον τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ μὲ τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα. Ἀλλ' ἔτι σημαντικώτεραι ἀπὸ τὰς οἰκονομικὰς εἶνε αἱ πολιτικαὶ σχέσεις, αἱ ὁποῖαι ἤμποροῦν νὰ παρωθήσουν τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν ὅπως ἀναζητήσῃ ἄλλας ἀγορὰς πρὸς διάθεσιν τῶν προϊόντων της, ὡς καὶ ἄλλους δεσμοὺς φιλίας. Διότι καὶ αἱ γερμανικαὶ εἰς Ρωσσίαν ἐξαγωγαὶ ἐμειώθησαν κατὰ τὸ τελευταῖον διάρρευσαν τρίμηνον κατὰ 20 περίπου τοῖς ἑκατόν. Καὶ ἐνῷ αὐτὰ συμβαίνουν μὲ τὴν Γερμανίαν, ἡ Ἀμερικὴ, ἀντιθέτως, ἐνδιαφέρεται μεγάλως ὅπως, ἀνεῦ πάσης θυσίας καὶ λόγῳ τῆς πρωτοφανοῦς σημερινῆς κρίσεως, πολλαπλασιάσῃ τὴν εἰς Ρωσσίαν εἰσαγωγὴν προϊόντων της ἐφόσον οὕτω θὰ ἐδίδετο ἐργασία εἰς τοὺς ἀνέργους της. Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε ἀπὸ μακροῦ ἤδη ἔνας ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους προμηθευτὰς τῶν Σοβιέτ. Πρὸ δεκαετίας ἐξῆγεν εἰς Ρωσσίαν ἐμπορεύματα ἀξίας δέκα ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ηὐξήθη σημαντικῶς ἑκτοτε, ἐφθασε δὲ τὰ 150 ἑκατομμύρια. Ἐκ παραλλήλου προέκυψε διὰ τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἄλλο ὄφελος, χάρις εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ρωσσικὴ ἐξαγωγὴ εἰς Ἀμερικὴν δὲν παρηκολούθησε τὴν αὐξησιν αὐτὴν ἐν τῷ ἰδίῳ μέτρῳ, κατὰ δὲ τὸ παρελθὸν ἔτος, τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου ὑπερέβη τὰ 100 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Ἐννοεῖται ὅτι τοιοῦτοι ἀριθμοὶ ἔχουν κάποιαν βαρύτητα εἰς τὰς σχέσεις δύο χωρῶν, ἀνεξαρτήτως τῆς διαφωνίας των εἰς ζητήματα κοσμοθεωρίας. Σήμερον ὁ Ροῦζβελτ προέβη εἰς τὴν σύναψιν συμφώνου μετὰ τοῦ Ρώσσου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, χρησιμοποιήσας τὴν φράσιν αὐτὴν, τὴν καθαρῶς αἰσθηματικήν: «Εἶμαι εὐτυχὴς διότι δύναμαι νὰ σᾶς ἀνακοινώσω ὅτι ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅπως ἐπαναλάβωμεν τὰς μετὰ τῆς κυβερνήσεώς σας διπλωματικὰς σχέσεις».

Ἀλλ' εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπαναλήψεως τῶν διπλωματικῶν σχέσεων περιελαμβάνοντο καὶ ἄλλα προβλήματα. Ἡ Ἀμερικὴ ἐζήτει τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐξωτερικῶν χρεῶν τῆς προπολεμικῆς Ρωσσίας, ὡς καὶ ἀποζημιώσεις ὑπὲρ τῶν παθόντων Ἀμερικανῶν. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἔθεσεν ὡς ὅρον τὴν ἀποχὴν ἀπὸ πάσης προπαγανδιστικῆς ἐνεργείας. "Ας μὴ λησμονῆται ὅτι παρόμοιαι διαπρα-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Στέφαν Τσβάϊγκ

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ

ἡ ἱστορία τῆς ἀγερώχου καὶ τραγικῆς βασιλίσσης

Τὸ περιδέραιον τῶν ἀδαμάντων

(Περίληψις τῶν προηγουμένων)

Ἡ βασίλισσα Μαρία Ἀντουανέττα πληροφορεῖται ὅτι οἱ κοσμηματοπῶλαι τῆς Αὐλῆς διαμαρτύρονται διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τῶν γραμματίων, διὰ τὰ ὁποῖα ἠγόρασε κρυφὰ ἕνα βαρύτιμον περιδέραιον. Ἡ ἐπιλογὴ τῆς εἶνε μεγάλη, διότι δὲν γνωρίζει τίποτε περὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς. Ἡ γενομένη ἐν συνεχείᾳ ἀνάκρισις φέρει εἰς φῶς ὅτι ὁ καρδινάλιος ντὲ Ροὰν παρέλαβε τὸ κόσμημα διὰ λογαριασμὸν τῆς βασιλίσσης. Προφανῶς ὁ μέγας τελετάρχης ἔπεσε θύμα ἀπατεώνων. Ἐν τούτοις συλλαμβάνεται καὶ ὁδηγεῖται εἰς τὴν Βαστίλλην. Τὴν δλην ὑπόθεσιν ἔχει σκηνοθετήσει ἡ κυρία ντὲ Λὰ Μὸτ, ἡ φερομένη ὡς κόμησσα Βαλουά, ἡ ὁποία ἤρχισε τὴν ζωήν της ἀπὸ τὰ πεζοδρόμια. Καὶ ἰδοὺ πῶς:

Ἀλλ' ἡ μικρὰ Ἰωάννα δὲν ἔχει διόλου κλίσιν πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον καὶ θὰ τὸ ἀποδείξῃ ἐντὸς ὀλίγου. Τὸ ἀνήσυχον αἷμα τοῦ πατρός της σφύζει μέσα εἰς τὰς φλέβας της. Εἰς ἡλικίαν εἰκοσιδύο ἐτῶν δραπετεύει μὲ τὴν ἀδελφήν της, πηδῶντας ἀπὸ τὸν τοῖχον τοῦ μοναστηρίου. Χωρὶς χρήματα, μὲ φανταστικὰς διψασμένην διὰ περιπετείας, αἱ δύο ἀδελφαὶ ἐμφανίζονται εἰς τὸ Μπάρ σὺρ Ὄμπ. Ὁραία καθὼς εἶνε ἡ Ἰωάννα εὑρίσκει ἐκεῖ ἕνα μικροευπατρίδην ἀξιωματικὸν τῆς χωροφυλακῆς τὸν Νικόλαον ντὲ Λὰ Μὸτ, ὁ ὁποῖος ἐντὸς ὀλίγου τὴν νυμφεύεται καὶ μάλιστα τὴν τελευταίαν στιγμήν, διότι ἕνα μῆνα μετὰ τὴν εὐλογίαν ἡ Ἰωάννα τοῦ χαρίζει δίδυμα!

Ἡ κυρία ντὲ Λὰ Μὸτ θὰ ἠμποροῦσεν, ἐὰν ἤθελε, νὰ διάγῃ μίαν ἥσυχον ἀστικὴν ζωήν, ἀμέριμνον καὶ περιωρισμένην, μὲ σύντροφον ἕνα σύζυγον πολὺ βολικόν, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἐζηλοτύπησεν. Ἀλλὰ τὸ «αἷμα τῶν Βαλουὰ» ὁμιλεῖ κυρίαρχον. Ἡ μικρὰ αὐτὴ Ἰωάννα, ἀπὸ τὰ μικρὰ χρόνια της, δὲν ἔχει παρὰ ἕνα καὶ μόνον ἰδανικόν: ν' ἀνέλθῃ ὑψηλά. Ἀδιάφορον πῶς, μὲ οἱονδήποτε μέσον! Ἀρχίζει νὰ ἐπισκέπτεται συχνὰ τὴν εὐδεργέτιδά της, τὴν μαρκησίαν ντὲ Μπουλαινβιλλιέ καὶ ἡ τύχη τὴν εὐνοεῖ, νὰ γίνῃ κάποτε δεκτὴ εἰς τὸν πύργον τοῦ καρδιναλίου ντὲ Ροάν, εἰς τὴν Σαβέρν. Πολὺ ἐπιτηδεία, ἐκμεταλλεύεται ἀμέσως τὴν τρυφερότητα καὶ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ γενναιόφρονος καὶ ἀγαθοῦ καρδιναλίου. Τῇ μεσολαβήσει του, κατορθώνει —ἄγνωστον ἐναντι ποίου ἀνταλλάγματος— νὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ τὸν σύζυγόν της τὴν διοίκησιν λόγου εἰς ἕνα σύνταγμα δραγώνων καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν του.

Ἡ Ἰωάννα θὰ ἠμποροῦσεν αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ μείνῃ ἱκανοποιημένη. Ἀλλὰ θεωρεῖ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν ὡς ἕνα σκαλοπάτι μόνον.

⁂

Διὰ μίαν σκευωρίαν μεγάλης ὀλκῆς, δύο πράγματα εἶνε ἀπαραίτητα: ἕνας ἀπατεὼν ἀξίας καὶ ἕνα ἀφελὲς θῦμα. Τὸ θῦμα αὐτὸ τὸ ἔχουν ἤδη εἰς τὸ χέρι των: δὲν εἶνε ἄλλο ἀπὸ τὸν καρδινάλιον ντὲ Ροάν, διαπρεπέστερον μέλος τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ μέγαν τελετάρχην τῆς Γαλλίας. Εἶνε καθ' ὅλα ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς του. Οὔτε ἐξυπνότερος οὔτε περισσότερον ἀνόητος ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους, ὁ πρίγκηψ αὐτὸς τῆς ἐκκλησίας, μὲ τὸ χαριτωμένον παρουσιαστικόν, πάσχει ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν τοῦ αἰῶνός του: εἶνε ἀπεριορίστως εὔπιστος.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Καρδινάλιος ντὲ Ροὰν πίπτει ἀκριβῶς εἰς τὰ χέρια τοῦ πλέον πανούργου θαυματοποιοῦ, τοῦ βασιλέως τῶν «τσαρλατάνων», τοῦ «θείου» Καλιόστρου. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς εἶνε ἐγκατεστημένος εἰς τὸ μέγαρον τῆς Σαβὲρν καὶ παίρνει διὰ μαγείας τὸ χρῆμα καί, μαζὶ μὲ αὐτό, τὸ λογικὸν τοῦ ἄρχοντος, ποὺ τὸν φιλοξενεῖ. Εἶνε ἐξηκριβωμένον, ὅτι οἱ ψευδομάντεις καὶ οἱ ἀπατεῶνες γνωρίζονται μὲ τὸ πρῶτον βλέμμα, ποὺ ρίπτει ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον. Τὸ ἴδιο πρᾶγμα συνέβη μὲ τὸν Καλιόστρον καὶ τὴν κυρίαν ντὲ Λὰ Μότ. Διατελῶν ἐν γνώσει τῶν κρύφιων σκοπῶν καὶβλέψεων τοῦ καρδιναλίου, ὁ Καλιόστρος πληροφορεῖ τὴν κυρίαν ντὲ Λὰ Μότ, ὅτι ὁ μυχιαίτερος πόθος τοῦ καρδιναλίου εἶνε νὰ γίνῃ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας. Ἡ ντὲ Λὰ Μότ πληροφορεῖται ἐπίσης, ὅτι τὸ μόνον ἐμπόδιον, πρὸ τοῦ ὁποίου ὁ καρδινάλιος τρομάζει, εἶνε τὸ ἀνεξήγητον μῖσος, ποὺ τρέφει ἐναντίον του ἡ Μαρία Ἀντουανέττα. Τὸ νὰ γνωρίζῃ μία ἔξυπνη γυναῖκα τὴν ἀδυναμίαν ἑνὸς ἀνδρὸς εἶνε ὡσὰν νὰ τὸν κρατῇ εἰς τὰ χέρια της. Καὶ ἡ διαβολικὴ αὐτὴ γυναῖκα ἤρχισε νὰ πλέκῃ ἐν σπουδῇ τὸ σχοινί, τὸ ὁποῖον θὰ ἐχρησιμοποίει, διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐπισκοπικὴν ἄρκτον νὰ χορεύσῃ καὶ ν' ἀφοίξῃ τὸ βαλάντιόν της.

Ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1784 ἡ κ. ντὲ Λὰ Μὸτ ἀρχίζει νὰ κάμνῃ εἰς τὸν καρδινάλιον διαφόρους ὑπαινιγμούς. Τοῦ ὁμιλεῖ διαρκῶς διὰ τὴν «ἀγαπητὴν φίλην» της, τὴν βασίλισσαν, ἡ ὁποία τῆς τὰ ἐμπιστεύεται ὅλα. Ἡ γόνιμος φαντασία της πλάθει τοῦ κόσμου τὰ ἐπεισόδια, ἡ ἐξιστόρησις τῶν ὁποίων πείθει ἐν τέλει τὸν ἀγαθὸν καρδινάλιον, ὅτι ἡ ὡραία ἐκείνη γυναικοῦλα, θὰ ἤμπορεσῃ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἔνας ἰσανικὸς μεσάζων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς βασιλίσσης.

Διὰ νὰ «περιπλέξῃ» ὅμως καλύτερα τὸν καρδινάλιον, εἶνε ἀνάγκη νὰ τοῦ παράσχῃ χειροπιαστὰ δείγματα τῆς βασιλικῆς εὐνοίας. Θὰ ἦτο τάχα δυνατὸν νὰ τοῦ δείξῃ γράμματά της; Διὰ ποῖον λόγον ἔχει κανεὶς δίπλα του ἕνα ἔμπιστον γραμματέα; Ὁ Ρετὼ δὲν διστάζει, πράγματι, νὰ κάμῃ ἕνα σωρὸ πλαστὰ γράμματα τῆς βασιλίσσης πρὸς τὴν δηθὲν φίλην της κόμησσαν ντὲ Βαλουά. Ἀφοῦ λοιπὸν αὐτὸς ὁ τρελλὸς τὰ ἐπίστευεν ὅλα, διατί νὰ μὴ ἐξακολουθήσῃ τὸ τέχνασμα; Διατί νὰ μὴ δημιουργήσῃ μίαν ἐμπιστευτικὴν ἀλληλογραφίαν μεταξὺ τοῦ καρδιναλίου καὶ τῆς βασιλίσσης, ἡ ὁποία θὰ βοηθήσῃ τὴν κυρίαν ντὲ Λὰ Μὸτ νὰ ἀδειάζῃ εὐκολώτερα τὸ ταμεῖον τοῦ ἀφελοῦς τελετάρχου; Τῇ προτροπῇ τῆς κυρίας ντὲ Λὰ Μὸτ, ὁ καρδινάλιος, τελείως τυφλωμένος, συντάσσει ἕνα μακρὸν ἔγγραφον, εἰς τὸ ὁποῖον δικαιολογεῖ τὴν ἔναντι τῆς βασιλίσσης στάσιν του. Τὸ διαβάζει, τὸ ξαναδιαβάζει, τὸ διορθώνει ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους καὶ τέλος δίδει ἕνα πιστὸν ἀντίγραφον εἰς τὴν ἀνεκτίμητον αὐτὴν γυναῖκα. Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις, ὅτι ἡ κυρία ντὲ Λὰ Μὸτ εἶνε μία πραγματικὴ γόησσα καὶ ἰδιαιτέρα φίλη τῆς βασιλίσσης: μετ' ὀλίγας ἡμέρας τοῦ ἐγχειρίζει μίαν ἐπιστολήν, γραμμένην σὲ χαρτὶ μὲ χουσὸ πλάσιο, εἰς τὴν κορυφήν, τοῦ ὁποίου φαντάζει ὁ κρινος τῆς Γαλλίας. Ἡ ὑπερήφανος βασίλισσα ἀπὸ τὸν οἶκον τῶν Ἀψβούργων, ἡ τόσον ἐπιφυλακτικὴ καὶ ἀπρόσιτος συνήθως, ἀπευθύνεται πρὸς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς περιεφόνει:

«Εἶμαι γοητευμένη, ποὺ δὲν σᾶς κρίνω πλέον ἐνοχον τούτοις, ἐν τούτοις, τὴν ὁποίαν μοῦ ζητεῖτε, δὲν ἠμπορῶ ἀκόμη νὰ τὴν δεχθῶ. Ὅταν αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψουν, θὰ σᾶς εἰδοποιήσω. Ἐστὲ ἐχέμυθος».

Τὸ θῦμα τῆς ἀφαντάστου αὐτῆς σκευωρίας δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ συγκρατήσῃ τὴν χαρὰν του. Ἡ κυρία ντὲ Λὰ Μὸτ συμβουλεύει τὸν καρδινάλιον νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν βασίλισσαν, τὸ κάμνει εὐχαρίστως καὶ ἀκολούθως δέχεται καὶ νέας ἐπιστολὰς ἐκ μέρους τῆς βασιλίσσης. Ὅσον μεγαλυτέρα γίνεται ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ ἀνυπομονησία του εἰς τὴν σκέψιν, ὅτι ἔχει τὴν ἀπόλυτον εὐνοιαν τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας, τόσον εὐκολώτερα ἡ κυρία ντὲ Λὰ Μὸτ ἀδειάζει τὰ βαλάντιά του. Καὶ ἡ τολμηρὰ αὐτὴ ἐπιχείρησις συνεχίζεται.

⁂

Ἐπειδὴ ὅμως εἶνε προφανὲς, ὅτι ἡ Μαρία Ἀντουανέττα οὐδέποτε θ' ἀπευθύνῃ ἔστω καὶ μίαν λέξιν εἰς τὸν καρδινάλιον, δὲν θὰ ἔπρεπε τάχα νὰ πεισθῇ ὁ ἀνόητος αὐτός, ὅτι ὡμίλησε, πράγματι, μὲ τὴν βασίλισσαν; Διατί νὰ μὴ ἐπωφεληθοῦν τῆς νυκτός, ἡ ὁποία εὐνοεῖ πάντοτε τὰς δολοπλοκίας, διὰ νὰ παρουσιάσουν εἰς τὸν καρδινάλιον ντὲ Ροάν, εἰς μίαν σκιερὰν νωνίαν τοῦ παρκου τῶν Βερσαλλιῶν, κάποιο πρόσωπον ἄλλο ἀντὶ τῆς βασιλίσσης; Τὸ πρόσωπον αὐτὸ θὰ ἠμποροῦσε νὰ παίξῃ περίφημα τὸν ρόλον του, ἐὰν ἀπεστήλετε τας ὀλίγας φράσεις, ποὺ θὰ τοῦ ἐδίδασκαν. Τὴν νύκτα ὅλες αἱ γάτες σαίνονται σκοῦρες, ὁ ἀγαθὸς καρδινάλιος, ἐπανω εἰς τὴν ταραχὴν καὶ τὴν τρέλλαν του, θὰ ἔπιπτε πολὺ εὔκολα θῦμα τῶν τεχνασμάτων τοῦ Καλιόστρου καὶ τῶν πλαστῶν ἐπιστολῶν μὲ τὸ χρυσὸ περιθώριον, ποὺ συνέτασσε κατὰ παραγγελίαν ἕνας ἀπαίδευτος γραμματοδίδακτος.

Ἀλλὰ ποῦ θὰ βροῦν γρήγορα τὴν ἠθοποιόν, τὸν «ἀντικαταστάτην» καθὼς λέγουν σήμερον εἰς τὸν κινηματογράφον; Ποῦ ἄλλοῦ ἂν ὄχι ἐκεῖ, ὅπου πηγαινόερχονται διαρκῶς εὐχαρίστες γυναικοῦλες, παντὸς εἴδους καὶ ἀναστήματος, σβέλτες, ἡ στρογγυλές, λεπτὲς ἢ παχύσαρκες, ξανθὲς ἢ μελαχροινές, εἰς τὸν κῆπον τοῦ Παλαὶ-Ρ

Θεάματα

ΕΘΝΙΚΟΝ. Αγγ. Λόρων «Οδύσσεις Τόμπρους».
ΑΛΚΥΟΝΑ. «Η Πατρίς».
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Ινδικός Ανυφαντής».
ΑΣΤΥΡΙΑΣ. «Φύσις Ανυφαντής».
ΒΟΝΤΙΑΝΙ. «Η Λάμπιας».
ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. «Μάγος-Μαλάκ».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Εξωγενή».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ηλιος Σαγκαγκ» και βαρ.
ΑΥΓΗ. (Κυψέλη). «Ηλιος Σαγκαγκ» και βαρ.
ΓΑΛΑΞΙΑΣ. «Ο Μπόμπορ μέτωπο».
ΓΙΑΝΝΙΑ. «Ο Μπόμπορ μέτωπο».
ΔΕΛΛΑΣΟΝ. «Ένας ανδρας, δυο γυναίκες».
ΔΟΡΙΣ. «Ο Μπόμπορ μέτωπο».
ΕΛΠΙΣ. «Ένας σφουκάλης εξόχου».
ΕΡΑΣ. «Ο Μπόμπορ μέτωπο».
ΡΟΖΙΚΑΛΗ. «Ο Μπόμπορ μέτωπο».

Ραδιόφωνον

ΑΘΒΟΥΡΤΟΝ (372 μ.). 6 μ.μ. Πικάδη μουσική. 9 μ.μ. Ορχήστρα Ρ. Ρέμπο. 10 μ.μ. Ελληνικά τραγούδια.
ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411 μ.). 7 μ.μ. Δίσκοι. 8 μ.μ. Πολεμική μουσική. 11 μ.μ. Μουσική χορού.
ΒΕΡΛΙΝΟΝ (431 μ.). 5 μ.μ. Τραγούδι. 8 μ.μ. Ορχήστρα. 9.30' μ.μ. Λαϊκή μουσική. 10 μ.μ. Ανέκδοτα. 11.10' μ.μ. Τραγούδια. 11.50' μ.μ. Μουσική χορού.
ΒΡΕΜΕΝ (360 μ.). 8.15' μ.μ. Μουσική χορού. 10 μ.μ. Μεταδίδεται ωδή βαρ.
ΒΙΕΝΝΗ (518 μ.). 8 μ.μ. Μουσική χορού.
ΒΟΛΦΑΣ (1648 μ.). 8 μ.μ. Ελληνικά μουσικά.
ΓΑΛΛΙΑ. ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΗ. (Γενικός Μάλφον, Τουλούζ). 8 μ.μ. Μουσικά χορού.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.). 5 μ.μ. Τραγούδια. 8 μ.μ. Ορχήστρα. 9.30' μ.μ. Τραγούδια. 11.35' μ.μ. Χορός.
ΒΟΥΚΑΡΕΣΤΗ (394 μ.). 9 μ.μ. Τραγούδια. 10 μ.μ. Μουσική χορού.
ΔΑΝΙΑΒΟΝ (Τσεχία). 8 μ.μ. Μουσική χορού. 9.10' μ.μ. Ελληνικά. 10 μ.μ. Μουσική χορού. 12.30' π.μ. Μουσική χορού.
ΕΙΝΤΟΒΕΝ (1875 μ.). 8 μ.μ. Ελληνικά. 10.20' μ.μ. Μουσική χορού.
ΚΑΤΒΙΤΣΑ (Πολωνία). 8 μ.μ. Μουσικά χορού.
ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΗ (1348 μ.). 8 μ.μ. Μουσικά χορού.
ΤΟΥΛΟΥΖΗ (Γαλλία). 8 μ.μ. Μουσικά χορού.
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Ραδιοφωνικός σταθμός Αθηνών (Ομόνοια). 7 μ.μ. Δίσκοι. 8 μ.μ. Ελληνικά τραγούδια. 9 μ.μ. Ελληνικά τραγούδια. 10 μ.μ. Ελληνικά τραγούδια. 11 μ.μ. Δίσκοι.

ΜΙΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ COMÉDIE
ΘΑ ΓΙΝΗΣ ΔΟΥΚΙΣΣΑ
(TU SERAS DUCHESSE)
Με τους έκλεκτούς πρωταγωνιστάς
ΜΑΡΙ ΓΛΟΡΙ
ΦΕΡΝΑΝ ΓΚΡΑΒΕ
ΠΙΕΡ ΕΤΣΕΠΑΡ
Τα έπικαιρότερα ΦΟΞ ΜΟΥΒΙΤΟΝ ΝΙΟΥΣ
και το σπανιοτέρου ταξιδιού του Ήρωα του Πιρόπ
ΣΤΟ
ΠΑΛΛΑΣ

ΣΚΑΝΔΑΛΟ!!
κατανυκτή σύπη ή έξαιρετικη πρεμιέρα του «Αθηναϊκού Νυχτερινού Κέντρου»
ΦΡΑΤΖΙΣΚΑ ΓΚΑΑΛ
Η χθεσινή της όμως εμφάνιση στην χειριμωένα Ωγγαρέζικη σκεφτέτα
ΣΚΑΝΔΑΛΟ
ΣΤΗ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ
μαζί με τον άμιμητο
ΣΕΚΕ ΣΑΚΑΛ
ΕΠΕΣΚΙΑΣΕ
κάθε προηγούμενη της εμπτυχία, γιατί πραγματικώς είνε ο
ΦΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ
ΑΤΤΙΚΟΝ
2-4 τιμαί ηλαττωμέναι

ΟΥΦΑ
(Θέατρον Κυβέλης)
ΗΡΧΙΣΕ
με τό φριστούργημα
ΝΥΧΤΕΣ ΣΤΟ ΒΟΣΠΟΡΟ
τον αλησμόνητο θρίαμβο
ΓΚΟΥΣΤΑΒ ΦΡΑΙΛΙΧ
και της
ΓΙΑΡΜΙΛΑ ΝΟΒΟΤΝΑ
με όλες τις ώμορφιές της ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ
και τοΥ μαγευτικού ΒΟΣΠΟΡΟΥ
ΤΙΜΑΙ
Α' ΘΕΣΙΣ 15
Β' » 10
«ΗΜΥΝΤΩΡ»

ΣΕΡΕΝΑΤΑ ΣΟΥΜΠΕΡΤ
ΜΑΡΘΑ ΕΓΓΕΡΟ
«ΗΜΥΝΤΩΡ»

ΠΕΜΠΤΗ
23 τρ. Δρα 8 μ. μ.
Παυηγυρική έναρξις τοΥ φριστοκρατικοΥ οικογενειακοΥ κέντρου
ΝΙΡΒΑΝΑ
όδός Κοραή 5
Τελείως ανακαινισθέντος Ορχήστρα πλήρης. Ποιμέρα και ό μοναδικός «Έλλην νταίζερ
Σ. ΒΛΑΣΣΗΣ
Σημ. Κουζίνα πλήρης μέ τιμάς λογικάς.
«ΗΜΥΝΤΩΡ»

FEMINA
ΠΕΜΠΤΗΝ —χαι— ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Ώρα 6 μ. μ.
ΜΕΓΑΛΑΙ ΧΟΡΕΥΤΙΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑΙ
Τέσσαρες πλήρεις καί
ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ATTRACTION
ΔΥΟ ΟΡΧΗΣΤΡΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΙΟΥ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
(Αριθ. διακηρ. 47)
«Προμήθεια 2.000 κλινών πτυσσομένων σιδηρέων»

Ἀνακοινοῦται τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 2.000 κλινῶν πτυσσομένων σιδηρῶν.
Ἐπαναλαμβάνεται τὴν ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 17 μ.μ. ἐπὶ τοῦς ἀρχοῦς τῆς Ὁ.Π. ἀριθ. 47 διακηρύξεως, μὲ τὰς κατωτέρω τροποποιήσεις:
1) Τροποποιεῖται τὸ ἄρθρ. 1 ἐδάφ. 1, 2 καὶ 3 ἀς ἑξῆς:
Οἱ διαγωνισθησόμενοι θὰ ἐπιδείξουν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ, ἐφ' ἅπαξ ἐκάστου εἴτε τριῶν ἐτῶν τὴν τεχνικὴν ἱκανότητα ὁ ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ, ἐγγυητὴς ἐπιστολὴ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ τρόπου τῆς ἐργασίας.
Ἐν τῇ ποσοστοῖ τῶν οἱ διαγωνισθησόμενοι θὰ δηλώσουν ὅτι ἀναλαμβάνουν τὴν κατασκευὴν τῶν τοῖς δρους τῆς διακηρύξεως.
2) Ὁμοίως τροποποιεῖται τὸ ἄρθρ. 3 Κεφ. Ἐλεγχος καὶ παραλαβὴ κλινῶν, ἐδάφ. 1ον ὅτι εἰς ἀμοιβαίαν συμπεπτωκυῖα ἀδύνατον τοῦ κλιστοῦ ἐν ἀριθμῷ 400 κλίνων ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας ἀλλ' ἐπὶ ἑπτὰ αἱ εἰς 15' ἡμέρας.
3) Ὁμοίως τὸ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ἄ-ἄρθρ Κεφ. Ἐλεγχος καὶ παραλαβὴ κλινῶν καὶ εἰς «ἕλκει τοῦ ἀνάκτορα Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφάνειας τοῦ ἀνάκτορα ἐν τῷ ἐν τῷ ἀνάκτορα ἐν τῷ ἀνάκτορα τῶν ἀνάκτορα τῶν ἀνάκτορα τῶν

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΠΙΛΥΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΟΓΙΑΝΝΩΦ

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Βουλγαρίας παρουσίασε χθὲς τὸ ἀπόγευμα πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τὰ μέλη τῆς βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας, ἡ ὁποία ἀφίκετο προχθὲς ἐντοῦθα διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ζητημάτων. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν βραχεῖαν συνομιλίαν διεπιστώθη ἡ ἑκατέρωθεν ἐπιθυμία ὅπως ἐπέλθῃ συμφωνία ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τούτων.

Οἱ Βούλγαροι ἀντιπρόσωποι ἀκολούθως ἐπεσκέφθησαν τὸν γενικὸν διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Παππᾶν, ἐτέθησαν δὲ εἰς ἐπαφὴν καὶ μὲ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἡ διεξαγωγὴ τῶν σχετικῶν συνεννοήσεων. Διὰ τὴν ἐναρξὶν τῶν διαπραγματεύσεων θὰ διεξαχθῇ σήμερον συνεννόησις μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αἱ διαπραγματεύσεις θ' ἀρχίσουν ἀπὸ τῆς αὔριον.

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Στογιάννωφ, διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Βουλγαρικοῦ Χρέους, εἰς χθεσινὰς δηλώσεις του περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν διαπραγματεύσεων εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Αὐτὴν τὴν φορὰν ἔρχομαι εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ συνεχίσω μὲ τὸν πρεσβευτὴν κ. Νεῖκωφ καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς συναδέλφους μου, τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν εἴχομεν ἀρχίσει πρὸ τριῶν ἐτῶν. Πρόκειται περὶ προσπαθείας προσεγγίσεως μεταξὺ τῶν δύο γειτονικῶν ἐθνῶν.

»Καὶ αἱ δύο κυβερνήσεις ἔχουν ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν νὰ καταλήξουν εἰς μίαν συμφωνίαν, ἡ ὁποία νὰ ἠδύνατο νὰ ἱκανοποιήσῃ ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ νὰ γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην. Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ καὶ διὰ νὰ εἶνε τὸ ἔργον μας σταθερὸν καὶ ἐξησφαλισμένης διαρκείας, πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν μὲ πνεῦμα εὐρὺ καὶ φιλοδίκαιον.

»Ἔχουσα σαφῆ συνείδησιν τῆς ἀνάγκης αὐτῆς ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις, ἔδωκεν εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν μας ὁδηγίας, ὅπως ἀρχίσῃ τὴν διαπραγμάτευσιν ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν προβλημάτων, οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς φύσεως, καὶ νὰ τὰ χειρισθῇ μὲ κάθε δυνατὴν εὐρύτητα».

ΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΕΒΦΗΚ ΡΟΥΣΔΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀγκύρας, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης, ὁμιλῶν πρὸς συντάκτην τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ προσεχὲς εἰς Βελιγράδιον ταξείδιόν του, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου θὰ ὑπογράψῃ σύμφωνον φιλίας μετὰ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, θὰ συντελέσῃ μεγάλως εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ θὰ ἐνισχύσῃ τὸ πνεῦμα τῆς συνδιαλλαγῆς.

Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς ἐξέφρασεν ἐπίσης τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ φιλειρηνικὴ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διὰ τὴν γενικὴν εἰρήνην. Πάντως, κρίνει, ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις εἶνε ἐπικίνδυνος διὰ τὴν Εὐρώπην καὶ ὑποδεικνύει ὡς μέσον γενικοῦ κατευνασμοῦ τὼν πνευμάτων τὴν ἐκ νέου σύγκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πανευρώπης, τῆς ὁποίας προΐσταται ὁ κ. Ἐρριό.

Ο ΡΟΥΣΔΗ ΘΑ ΔΙΕΛΘΗ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΓΚΥΡΑ, 20. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐντεῦθεν κατευθυνόμενος εἰς Βελιγράδιον μέσῳ Ἀθηνῶν. Εἰς τὴν γιουγκοσλαυϊκὴν πρωτεύουσαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ ὑπογράψῃ τὸ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας σύμφωνον.

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτοῦ κ. Σακελλαροπούλου ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης θὰ διέλθῃ ἐξ Ἀθηνῶν τὴν Παρασκευήν. Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς θὰ συνομιλήσῃ μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὰς δύο χώρας, θ' ἀναχωρήσῃ δὲ τὴν ἑπομένην, Σάββατον, σιδηροδρομικὼς εἰς Βελιγράδιον.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΖΗΤΕΙ ΝΑ ΤΩ ΑΠΟΝΕΜΗΘΗ

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΣΟΦΙΑ, 20. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Μακεδονία», πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ συνέλθῃ συνέδριον τοῦ Βουλγαρικοῦ Κλήρου διὰ νὰ συζητήσῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐξαρχίας. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα, προβλέπονται ζωηρότατοι ἀγῶνες μεταξὺ τῶν δύο στρατοπέδων τῶν ἀνωτέρων Βουλγάρων κληρικῶν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπιθυμίας τοῦ Μητροπολίτου Σοφίας Στεφάνου ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας εἰς Πατριαρχεῖον καὶ ἀνάδειξιν τοῦ ἰδίου ὡς Πατριάρχου.

Η ΚΑΘΙΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΡΑΪΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΩΣ ΗΜΕΡΑΣ ΑΡΓΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 20. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Λόγῳ τῆς συνεχιζομένης ἀντισημιτικῆς ἀρθρογραφίας τοῦ ἐνταῦθα ὀργάνου τῶν Φιλελευθέρων, ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης ἐξέδωκεν ἀνακοινωθὲν διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι οὔτε ἡ Κοινότης οὔτε ἄλλο τι ἑβραϊκὸν σωματεῖον ἐνήργησεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ γνωστοῦ διατάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ θρησκευτικὴ ἑβραϊκὴ ἑορτὴ τοῦ «γκράν παρντόν» χαρακτηρίζεται ὡς ἐπίσημος τοπικὴ ἑορτὴ τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὴν σχετικὴν ἐνέργειαν διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐν λόγῳ διατάγματος, λέγει τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς κοινότητος, ἔκαμε τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ὁ Σύνδεσμος Ἐμπορουπαλλήλων.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Δραγούμης ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τοῦ δημιουργηθέντος ζητήματος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Γενικὴ Διοίκησις Μακεδονίας ἐξήντησε παρὰ τῆς κυβερνήσεως ὅπως, διὰ δευτέρου διατάγματος, ἀποσαφηνισθῇ ἡ ἔννοια τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ καθιέρωσις τῆς ἑβραϊκῆς ἑορτῆς ὡς τοπικῆς ἑορτῆς τῆς Θεσσαλονίκης.

—Εἶνε —εἶπε— γνωστὸν ὅτι ἀντετάχθην πάντοτε εἰς τὰς ἀντισημιτικὰς ἐκδηλώσεις. Τὰ φιλελεύθερα ὄργανα ζητοῦν ἀδικαιολογήτως νὰ προσάψουν εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας διαφόρους κατηγορίας δι' ἕνα διάταγμα διὰ τὸ ὁποῖον εἰ μόνοι ἀμέτοχοι εἶνε οἱ Ἰδιοι Ἰσραηλῖται, ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη οὗτοι ἐζήτουν νὰ καθιερωθῇ ἡ ἑορτή των ὡς ἡμέρα ὑποχρεωτικῆς ἀργίας διὰ τὰ ἰσραηλιτικὰ καταστήματα καὶ πάλιν ἡ ἀρθρογραφία τῆς βενιζελικῆς ἐφημερίδος θὰ ἦτο ἀδικαιολογήτως.

Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΑΛΛΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΟΥΣ

Ἐξ ἐπισήμου πηγῆς ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν πρόκειται ν' ἀναλάβῃ ἡ ἰδία τὴν διαπραγγιούχους συμφωνίας, ὁμοίας μὲ τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Λονδίνῳ. Τὰς συνεννοήσεις διὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην ἔχουν ἀναλάβει νὰ διεξαγάγουν τὰ συμβούλια τῶν Ἄγγλων ὁμολογιούχων, ἐλπίζεται δὲ ὅτι αὗται δὲν θὰ προσκόψουν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις, ἡ Κυβέρνησις δὲν πρόκειται νὰ ὑπογράψῃ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν, ὡς ἐγένετο πέρυσι, μετὰ τῶν Κυβερνήσεως Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας διὰ τὸ «Ἡγουμένον» δάνειον τοῦ 1898, τὸ ὁποῖον αὗται ἔχουν ἐγγυηθῆ. Ἐδηλώθη δὲ σχετικῶς ὅτι καὶ τὸ δάνειον τοῦτο, κατόπιν γενομένης συνεννοήσεως, θὰ τύχῃ τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως μὲ τὰ ἄλλα ἐξωτερικὰ δάνεια.

Ὁ κ. Λοβέρδος διέψευσε χθὲς τὰ ἀναγραφέντα περὶ ἀποστολῆς ἐγγράφου πρὸς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅπως αὕτη ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Δημόσιον τὰς κατακρατουμένας εἰσπράξεις ἐξ ὑπεγύων προσόδων, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ συμφωνηθέντος ποσοστοῦ 27 ½ % τῶν τόκων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΝ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Εἰς τὸ κυκλοφοροῦν σήμερον ὑπ' ἀριθ. 358 φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» δημοσιεύεται τὸ διάταγμα τῆς ἀμνηστείας ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερομηνίαν καὶ φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, κριθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅτι, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Ζαΐμης εὑρίσκεται ἐνταῦθα, θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπογράψῃ αὐτὸς τὸ Διάταγμα καὶ διὰ λόγους ἀκόμη συνταγματικῆς τάξεως, δεδομένου ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν ἐδημιουργήθη ζήτημα ἐκ τῆς ὑπογραφῆς διατάγματός τινος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐνῷ εὑρίσκετο ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας.

Τὸ διάταγμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 84 τοῦ Συντάγματος, τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἁπλᾶ καὶ σύνθετα πολιτικὰ ἀδικήματα λαβόντα χώραν ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς 5ης Μαρτίου μέχρι τῆς νυκτὸς τῆς 7ης Μαρτίου 1933 ἀμνηστεύονται. Τῆς ἀμνηστείας ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἐν ἀποτάξει ἢ ἐν ἀποστρατείᾳ ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα στρατοῦ, οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Ἀλέξ. Ζαΐμης.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Π. Τσαλδάρης

Τὰ μέλη
Δ. Μάξιμος, Σ. Ταλιαδοῦρος, Ι. Μουντζουρίδης, Σ. Λοβέρδος, Γ. Πεσμαζόγλου, Π. Ράλλης, Ἀ. Χατζηκυριάκος, Γ. Κονδύλης, Μ. Μαντᾶς, Φ. Δραγούμης, Σ. Στεφανόπουλος, Ι. Μακρόπουλος, Σ. Τσακόπουλος.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Εἰς τὸ σημερινὸν ἐπίσης φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» δημοσιεύεται διάταγμα περὶ ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Τουρκοβασίλη καὶ ἀναθέσεως προσωρινῶς τοῦ χαρτοφυλακίου εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Μακρόπουλον.

Τὸ διάταγμα τοῦτο θ' ἀνακοινωθῇ τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Βουλὴν, θὰ λάβῃ δὲ τὸν λόγον ὁ κ. Μεταξᾶς διὰ νὰ ἐκθέσῃ καὶ πρὸς τὴν ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν τὰ αἴτια τῆς ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἀποχωρήσεως τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων.

Ὁ κ. Μεταξᾶς θὰ ἐπαναλάβῃ καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν δήλωσιν, ὅτι τὸ κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων θὰ ἐξακολουθήσῃ παρέχον τὴν ὑποστήριξίν του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα φέρῃ αὕτη εἰς πέρας τὸ ἀπὸ κοινοῦ ἀναληφθὲν ἔναντι τοῦ λαοῦ ἔργον.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του ἀφῆκε σαφῶς νὰ ἐννοηθῇ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐπανόδου τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν Βουλὴν ἔπαυσε διὰ τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀποτελῇ ἀντικείμενον διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

«Ἡμεῖς, ἐτόνισεν, ἐπράξαμεν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμαλότητος καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνευσιν. Ἀλλὰ καὶ πέραν τούτου κατεβάλαμεν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ διευκολύνωμεν τὴν Ἀντιπολίτευσιν νὰ συμβάλῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν παγίωσιν τῆς ὁμαλότητος. Ἔχομεν ἥσυχον τὴν συνείδησιν, ὅτι ἐπετελέσαμεν ἀκέραιον τὸ καθῆκόν μας. Εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν ἀπόκειται πλέον νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ αὐτὴ τὸ ἰδικόν της.»

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θεωρεῖ ὡς ὁριστικὼς λελυμένον καὶ ἀνεπίδεκτον συζητήσεως τὸ ζήτημα τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς τάξεως ἐν τῇ Βουλῇ διὰ τῆς ἀναθέσεως τῆς ἀνωτέρας ἐποπτείας εἰς τὸν διοικητὴν τῆς εἰδικῆς ἀσφαλείας ἀντισυνταγματάρχην κ. Ἀγγελέτον καὶ διὰ τῶν ἄλλων ληφθέντων μέτρων.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ ὡμίλησε χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Βοζίκην, ὅστις δὲν προκειται ν' ἀναλάβῃ πλέον νέαν πρωτοβουλίαν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ κ. Βοζίκης εἰδοποίησε σχετικῶς τὸν κ. Παπαναστασίου.

Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία θὰ διεξαγάγῃ τὰς προκαταρκτικὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς Ἄγκυραν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. Ν. Χατζηβασιλείου γραμματέως τοῦ Συμβατικοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, Χρηστίδου τμηματάρχου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, Φούφα ἀντιπροσώπου τῶν Ἑλλήνων βιομηχάνων ἐν Κων)πόλει, Ζαπραΐδου ἐμπορικοῦ συμβούλου ἐν Κων)πόλει.

Ὡς ἐγράψαμεν ἤδη διὰ τὰς τελικὰς διαπραγματεύσεις θὰ μεταβῇ κατὰ τὴν 15ην Δεκεμβρίου εἰς Ἄγκυραν ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πεσμαζόγλου, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ.κ. Θεοδωροπούλου, διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἀργυροπούλου, τμηματάρχου τοῦ Συμβατικοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ, ἐπειδὴ ἡ ἰσχὺς τῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας λήγει τὴν 30ὴν τρέχοντος, θὰ δοθῇ παράτασις αὐτῆς δι' ἕνα μῆνα.

Κατὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς συμφωνίας θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει αἱ ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς της ἀποδειχθεῖσαι ἀτέλειαι. Θὰ συμπληρωθοῦν ἐπίσης. αἱ διατάξεις περὶ τῶν ταμιακῶν γραμματίων τὰ ὁποῖα ἐκδίδονται διὰ τὴν διαφορὰν τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εἰσαγωγῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποφεύγεται εἰς τὸ μέλλον ἡ ἔκπτωσις τῆς ἀξίας των.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗΝ ΤΗΣ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλος ἔδωκε χθὲς τὴν ἑσπέραν πρὸς δημοσίευσιν τὰς κάτωθι ἐνυπογράφους δηλώσεις:

«Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος τῆς ἀμνηστείας ἐπιβάλλεται νὰ κριθῇ ἀναδρομικῶς ὅλη ἡ σχετικὴ πολιτικὴ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, εὐθὺς μετὰ τὴν συγκρότησιν τῆς κυβερνήσεως τῶν ἀντιστρατήγων, διὰ τῆς ὁποίας ἐτερματίσθη ἀναιμάκτως τὸ κίνημα τοῦ Πλαστήρα, μίαν εἶχεν ὑπερτάτην ὑποχρέωσιν, νὰ ἐκφράσῃ δημοσίᾳ τὴν χαράν του, διότι εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ἀπεδείχθη πόσον ἀλληλέγγυος εἶνε ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς κόσμος πρὸς ἄμυναν τοῦ πολιτεύματος, ἐναντίον πάσης ὁθενδήποτε προερχομένης ἐπιβουλῆς.

Δὲν ἦτο τοῦτο καθῆκον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μόνον ἀπέναντι τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ πολιτικὸν αὐτοῦ συμφέρον, διότι θὰ ἠδύνατο νὰ κυβερνήσῃ ἐν μέσῳ πολιτικῆς ἠρεμίας, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ὠφελεῖτο μὲν γενικῶς ἡ χώρα, ἀλλὰ θὰ διηυκολύνετο προφανῶς καὶ τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεώς του.

Καὶ δικαιοῦμαι νὰ ὑπενθυμίσω ὅτι μολονότι εἶχε διατυπωθῇ ἤδη κατ' ἐμοῦ ἡ συκοφαντικὴ κατηγορία ἠθικῆς αὐτουργίας διὰ τὸ κίνημα Πλαστήρα, καὶ μολονότι ἔγινε κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς γυναικός μου ἡ δολοφονικὴ ἀπόπειρα τῆς Λεωφόρου Κηφισιᾶς, ἐν τούτοις ὅταν ἐκλήθην ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ, ὅπως ἐξετασθῶ διὰ τὸ ἔγκλημα τοῦτο, καὶ ἠρωτήθην ἐναντίον τίνων στρέφονται αἱ ὑπόνοιαί μου, ἐδήλωσα ὅτι ἂν καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης ὑπέχῃ πολιτικὰς εὐθύνας, διότι ἐνεπιστεύθη τὴν διεύθυνσιν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας εἰς πρόσωπον διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρεπε ν' ἀγνοῇ ὅτι ἦτο ἱκανὸν νὰ ὀργανώσῃ πολιτικὰς δολοφονίας, ἐν τούτοις θεωρῶ καθῆκόν μου νὰ διαδηλώσω ὅτι δὲν ὑποπτεύομαι τὸν κ. Τσαλδάρην οὔτε ὅτι ἐγνώριζε τὸ ἔγκλημα, ἀκόμη ὀλιγώτερον ὅτι τὸ ἠθύνησε.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι εἰς τὰς προγραμματικάς του δηλώσεις ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν μὲ κατηγόρησεν ὡς ἠθικὸν αὐτουργὸν τοῦ κινήματος Πλαστήρα ἀλλὰ ἰσχυρίσθη μόνον ὅτι ἐπέδειξα παθητικὴν στάσιν ἀπέναντι αὐτοῦ. Ἀλλ' ὅταν ὁ βουλευτὴς Κραναλίας ἀπεφάσισε νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐναντίον μου κατηγορίαν, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, φοβούμενος, ψήφισς ἂν ἀντετάσσετο κατ' αὐτῆς, ὑπερφαλαγγισθῇ ἀπὸ τὸν σύμμαχόν του πλησίον τῶν ἀδιαλλάκτων, ἐδέχθη νὰ συνδράμῃ τοῦτον διὰ τῆς ὑπογραφῆς 15 φίλων του, τῶν ὁποίων ἡ ὑπογραφὴ ἦτο ἀναγκαία διὰ νὰ εἶνε κατὰ τύπους δεκτὴ ἡ κατηγορία.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀγνοῇ ἔκτοτε, ὅτι ὑπέρταση συμφέρον εἶχε νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ ἡ κατηγορία αὕτη καὶ παραπεμφθῶ ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου, διότι θ' ἀπεδεικνύετο, ἡλίου φαεινότερον, ὅτι μόνον ὅτι δὲν ἐβοήθησα τὸ κίνημα Πλαστήρα, ἀλλὰ καὶ ὅτι εἰς τὴν στάσιν μου ἀποκλειστικῶς ὀφείλεται ὅτι ὁ στρατηγὸς Πλαστήρας ἐπείσθη, ἄνευ αἱματοχυσίας, ν' ἀποστῇ τοῦ κινήματός του.

Ἀλλ' ἤλπιζεν —ὁ κ. Πρωθυπουργὸς— ὅτι οἱ Φιλελεύθεροι καὶ γενικῶς ἡ ἀντιπολίτευσις, θὰ κατεψήφιζε τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Κραναίας καὶ ἐπίστευεν ὅτι, συνιστῶν εἰς δεκάδα φίλων του νὰ καταψηφίσουν αὐτήν, κατὰ τὴν σχετικὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, οὔτε ἀπέναντι τῶν ἀδιαλλάκτων θὰ ἐξετίθετο, καὶ τὴν ἀπόρριψίν της θὰ ἠσφάλιζεν ὥστε νὰ μὴ διατρέξῃ τὸν κίνδυνον τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης, ἡ ἔκβασις τῆς ὁποίας θ' ἀπέβαινεν εἰς θανάσιμον πλῆγμα διὰ τὴν κυβέρνησίν του.

Ἀλλ' ὅταν εἶδεν ὅτι ἐγὼ ἐζήτησα ἀπὸ τοὺς φίλους μου νὰ ὑπερψηφίσουν τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Κραναίας, συνησθάνθη ὅλην τὴν ζημίαν τὴν ὁποίαν ἐκινδύνευε νὰ πάθῃ ἀπὸ τὴν μικροπολιτικὴν αὐτὴν ἐνέργειάν του. Διὰ τοῦτο δέ, ἐφ' ὅσον οἱ φίλοι μου δὲν εἶχαν ἀποχωρήσει τῆς Βουλῆς, ἡ κυβέρνησις ἀπέφευγε νὰ φέρῃ πρὸς συζήτησιν τὴν ἐν λόγῳ πρότασιν.

Ἔκτοτε, μελετῶν πῶς θὰ ἀποτραπῇ ὁ κίνδυνος οὗτος, κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς παροχῆς ἀμνηστείας, ἡ ὁποία θὰ ἔκλειε τὴν ἀνοικτὴν διὰ τὴν κυβέρνησιν πληγήν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ἦτο ἀνδρική. Δὲν ἠθέλησε νὰ χορηγήσῃ ἀμνηστείαν, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν ἀφορᾷ αὐτὴν τὴν πρᾶξιν, ἠθέλησε νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἐνέργειάν του τὴν πλέον ὑβριστικὴν διὰ τὸν πολιτικόν του ἀντίπαλον ἔννοιαν.

Ἐνῷ δηλαδὴ ἐπεδίωκε πῶς θὰ σωθῇ ἡ κυβέρνησίς του ἀπὸ τὸν κίνδυνον μιᾶς δημοσίας δίκης, ἡ ὁποία θ' ἀπέληγεν εἰς ἰδικήν της ἠθικὴν καταδίκην, ἐμφανίζεται, ὡς ἐκ μεγαλοψυχίας τάχα, ἀποφασίζων νὰ ἀπείνῃ ὁ ἀντίπαλός του ἀτιμώρητος. Καὶ χορηγεῖ οὐσιαστικῶς χάριν, χωρὶς νὰ προηγηθῇ καταδίκη.

Οὔτε δύναται νὰ προβάλλῃ ὅτι ἐνήργησεν οὕτω, διότι ἄσκοπος θὰ ἦτο ἡ παραπομπὴ μου ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ὡς εἰδικοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον ἡ σημερινὴ σύνθεσις τῆς τελευταίας κατόπιν ἀπίθανον τὴν καταδίκην μου, ἀφοῦ δημοσίᾳ ἐπροτάθη, καὶ τὴν πρότασιν ταύτην ἔσπευσα νὰ δηλώσω ὅτι ἀποδέχομαι, νὰ τροποποιηθῇ ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ Συντάγματος καὶ παραπεμφθῶ ἐνώπιον εἰδικοῦ 12μελοῦς δικαστηρίου, συγκροτουμένου διὰ κληρώσεως μεταξὺ τῶν ἀροσπαγιτῶν,